

[Svend Andersen (Rosk. a.)]

fremSAT 25 konkrete forslag, der nedsætter erhvervslivets restriktioner.

Der er altså konkrete forslag nok at tage af, hvis man da ellers har et ønske om at løse problemerne. Men det er der jo ingen i dette folketing der har tid til. De ledende ministre har forfærdelig travlt med at rejse rundt til NATO og FN, Mexico, Japan og mange andre steder for at fortælle hele verden, hvordan den skal opføre sig, og de lidt mindre ledende ministre er som sagt travlt optaget af at drømme om en tilværelse med nulvækst, borgerløn, oprør fra midten og lignende ligegyldigheder, så de har heller ikke tid og lyst til at forsøge på virkelig at løse problemerne.

VCQM-partierne er travlt optaget med at gå på besøg hos hinanden, lave antimusefældeklausuler, diskutere, om de nu er vendt imod nogen, eller om de bare er oprettet for at gøre statsministeren en tjeneste, og lignende ting, så de har heller ikke tid til at løse problemerne.

Derfor vil det altså være helt overflødigt at fremsætte et dagsordensforslag. Der er ingen, der overhovedet vil interessere sig for den slags kedsommeligheder, som konkrete løsninger af landets virkelig alvorlige problemer jo er.

Jeg skal derfor til slut kun gentage, hvad jeg har sagt ved praktisk talt alle afslutningsdebatter, nemlig at denne regering er en dårlig regering. Derfor skal jeg atter en gang bede statsministeren med hele hans følge om straks at forlade broen, hellere nu end i eftermiddag; skibet er allerede gået på grund, og nu er det på tide, at andre overtager bjærgnings- og redningsarbejdet, hvis skibets passagerer og besætning skal komme nogenlunde tørskoede i land.

Næsten enhver anden regering ville ikke være i stand til at gøre det så dårligt, som den nuværende regering har gjort det. Jeg vil endda sige, at det også gælder, hvis en regering eventuelt skulle komme til at bestå af dette indholdsløse minikraftcenter, ja, jeg vil endda tro, at ikke engang en regering bestående af SF, VS og kommunister ville være i stand til at anrette så mange ulykker, som den nuværende regering har været i stand til.

Til allersidst skal jeg meddele, at vi som sædvanlig selvfølgelig vil stemme imod forslaget til lov om tillægsbevillingslov, idet det som bekendt er således, at vi har stemt imod næsten alle de aktstykker, som er indeholdt i

tillægsbevillingslovsforslaget, og at vi er totalt uenige i den ødselhed, som også forslaget til tillægsbevillingslov er præget af.

Christophersen (V):

Efter hr. Svend Andersen (Rosk. a.)s bevægende indlæg, som jeg er sikker på vi vil komme til at høre mange gange i de kommende år, sådan som et rigtigt gammelparti jo skal gøre det, vil jeg vende mig til det, som måske nok har lidt mere interesse i denne debat, nemlig de problemer, som vi alle sammen er fælles om, og ikke bare dem, fremskridtspartiet har.

Jeg vil allerførst sige noget om den internationale situation. Nu er statsministeren jo på rejse – vi håber, han kommer lykkelig og velbeholden hjem – og han har udenrigsministeren med sig. Derfor er begge funktioner forenet i den person, der også er finans- og økonomiminister, og derfor er jeg sikker på, at min fremstilling af problemerne ligesom kan blive opfattet i en sammenhæng.

Der er to internationale problemer – begivenheder – som vi i denne tid virkelig har grund til at være bekymrede over. Det ene problem kommer til udtryk på den nedrustningskonference, som i øjeblikket finder sted i FN, for nok taler man nedrustning, men i realiteten finder der jo en meget betydelig oprustning sted. Samtidig ved vi, at aftaler om begrænsning af strategiske våben ligger det i øjeblikket meget tungt med. Det er et paradoks, at man snakker nedrustning og samtidig ruster op på livet løs.

På samme måde har det jo været med opfølgningen af Helsingforskonferencen. Man har holdt møde i Beograd, men der er ikke kommet noget ud af det, man har i realiteten måttet konstatere tværtimod, at klimaet mellem Øst og Vest er blevet køligere.

Hvad er grunden til, at vi står i denne situation? Efter vores opfattelse er årsagen først og fremmest en meget betydelig sovjetisk oprustning, der ligger langt ude over grænserne for det rimelige, for det andet en sovjetisk lukkethed over for andre lande, en fortsat undertrykkelse af menneskerettigheder og for det tredje selvfølgelig den af Sovjetunionen inspirerede indblanding i Afrikas indre anliggender. Jeg vil her sige til regeringen: dette er ikke et fjernt og ligegyldigt problem, det er lige så centralt for Vesteuropas